

TIMO PYYKKÖ

AGRON

Valokuvia ihmisen laumakäyttäytymisestä
ja yksinäisyydestä

Ikean avajaispäivän aamu. Haaparanta, Ruotsi 15.11.2006

TIMO PYYKKÖ

AGRON

Valokuvia ihmisen laumakäyttäytymisestä
ja yksinäisyydestä

MISSÄÄN EI OLE koskaan ollut yhtä kuuma. Mikään paikka ei ole ikinä tuntunut yhtä vieraalta. Yhtä hyvin olisimme voineet olla toisella planeetalla. Yhtä hyvin olisimme voineet laskeutua kuuun.

Crawford, Teksas, elokuu 2005. Olimme juuri saapuneet Suomesta, seisoiimme aikaerosta sekavina kylänraitilla ja juttelimme paikallisten kanssa. Tunnelma oli yhtä kuuma kuin ilmanala: Irakin sodassa poikansa menettänyt Cindy Sheehan oli saapunut paikalle häiritsemään presidentti Bushin kesälomarauhaa. Paikallisten mielestä Sheehan oli maanpetturi ja Bush sankari. Mielipiteensä he ilmaisivat pöyristyttävien sanankääntein.

Muutaman mailin päässä leiriään piti vastapuoli. Vanhoja hippejä, nuoria hippejä, keski-ikäisiä hippejä. Jopa Joan Baez oli saapunut jälleen kerran laulamaan rauhan puolesta. Kuivaan maahan teltan ulkopuolelle oli isketty pieniä puisia ristejä. Hellepäivän mustassa illassa ne hohtivat uhkaavan valkoisina.

Kun Timo kertoi minulle valokuvanäyttelynsä teeman, ajattelin tätä hetkeä. Ajattelin sitä, miten toinen osapuoli oli

minun mielestäni itsestään selvästi oikeassa ja toinen yhtä varmasti väärässä. Ajattelin kuilua näiden ihmisten välillä. Ajattelin heidän järkähtämätöntä varmuuttaan oman asiansa oikeudesta.

Sanotaan, että joukossa tyhmyys tiivistyy. Ainakin kriittinen ajattelu vähenee. Ja jossain prosessin vaiheessa voi käydä niin kuin ei pitäisi käydä: pyrkimys yhteyteen ajaa ihmiset entistä syvempään yksinäisyyteen. Tämä murhe näkyy paljaana Timon hienoissa Teksasin-kuvissa ja kenties jollain lailla koko hänen tuotannossaan. Yksinäisyyttä riittää, valitettavasti.

Toivoa on silti, inhimillistä lämpöä, hiljaista huumoria. Myös kaikki tämä kaunis on läsnä Timon valokuvissa. On onni, että nämä kuvat ovat olemassa. On onni, että kuvia tulee lisää. Nauttikaa näistä, katsokaa tarkasti. Tuntekaa. Ajatelkaa.

Juha Itkonen

Kirjailija, toimittaja, työkaveri

Presidentti Bushin maatilalle johtava tie. Crawford, TX, USA 22.8.2005

99 KUVASIN AGRONIN hänen kotimökissään keväällä 2001. Hän oli tuolloin 15-vuotias ja menettänyt isänsä sodassa. Nuoresta pojasta olisi pitänyt olla perheen pääksi, mutta isän ikävä, viha ja neuvottomuus suistivat elämän raiteiltaan. Kun viisi vuotta tapaamisemme jälkeen yritin tavoittaa Agronia, kuulin hänen elävän Pristinan kaduilla yksinäisyydessä, jonka sodan ja menetyksen trauma voi aiheuttaa.

Jugoslavian sisällissota ja kosovolaisen Agronin tarina käyvät esimerkkeinä ihmisen laumakäyttäytymisen äärimmäisestä pisteestä.

Joskus lauma ja yksinäisyys ovat yhtä, joskus kaukana toisistaan. Jälkiä on kenties seurattava vuosien taakse nähdäkseen koko kuvan, jota kehystävät kilpailuvietti ja hyväksytyksi tuleminen tarve.”

Jokelan koulukeskus. 8.11.2007

Pristina. Kosovo 5.9.1999

Agron saa lääkkeitä ja neuvoja avustustyöntekijöiltä.
Mirene, Kosovo 6.2.2001

TIMO PYYKKÖ (s. 1973)

Valmistunut valokuvaajaksi Lahden muotoiluinstituutista 1999
Apu-lehden valokuvaaja vuodesta 1999
Vuoden nuori lehtikuvaaja 2002
Vuoden kuvituskuva 2002
Fujifilm Euro Press Photo Awards, Suomen osakilpailuvoitto 2003
Vuoden henkilökuva 2007

Näyttelyä ovat tukeneet Apu, Lehtikuvaajarahasto ja Patricia Seppälän säätiö
Reprografi Antti Sepponen, esitteen taitto Sami Lukkari